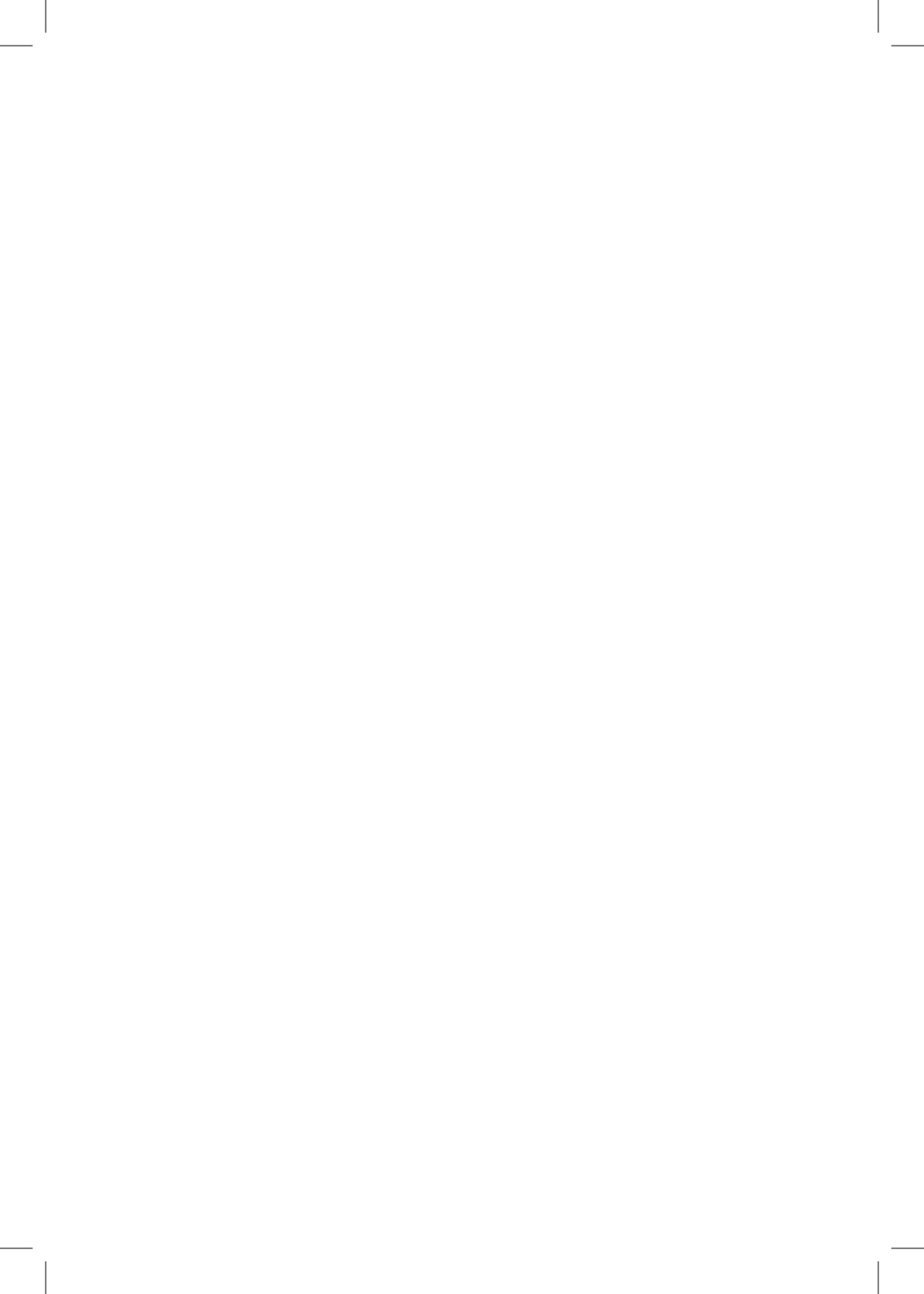

AŞK, DENİZ

PASCAL QUIGNARD

ÇEVİREN: S. İPEK ORTAER MONTANARI

livefa
yayınevi

Pascal Quignard, 1948 doğumlu. Aralarında tarihsel ve çağdaş romanlar, denemeler, masallar, fragmanlar ve bir otobiyografinin de bulunduğu yetmişten fazla kitap yazdı. 2002 yılında *Les ombres errantes* ile Prix Goncourt ödülünü kazanmıştır. Kendisi aynı zamanda bir çellisttir.

S. İpek Ortaer Montanari, 1987 yılında İstanbul'da doğdu. Saint Joseph Fransız Lisesi'ni bitirdikten sonra İÜ Fransızca Mütercim Tercümanlık bölümünden mezun oldu. Yüksek lisansını İsviçre'de, Cenevre Üniversitesi'nde eğitim teknolojileri alanında tamamladı. Fransızcadan yaptığı pek çok kitap çevirisinin yanı sıra İtalyanca ve İngilizceden de çeviriler yapmaktadır. Yazdığı öyküler çeşitli dergi, kitap ve platformlarda yayımlanmış, Frankofonlara hitaben yazdığı *Les Conjugaison des Verbes Turcs* (Türkçe Fiil Çekimleri) kitabı 2019 yılında INALCO yayınlarından çıkmıştır. "Pandemi günlükleri" adlı bir çocuk kitabı da vardır. Halen yurt dışında yaşamaktadır.

İÇİNDEKİLER

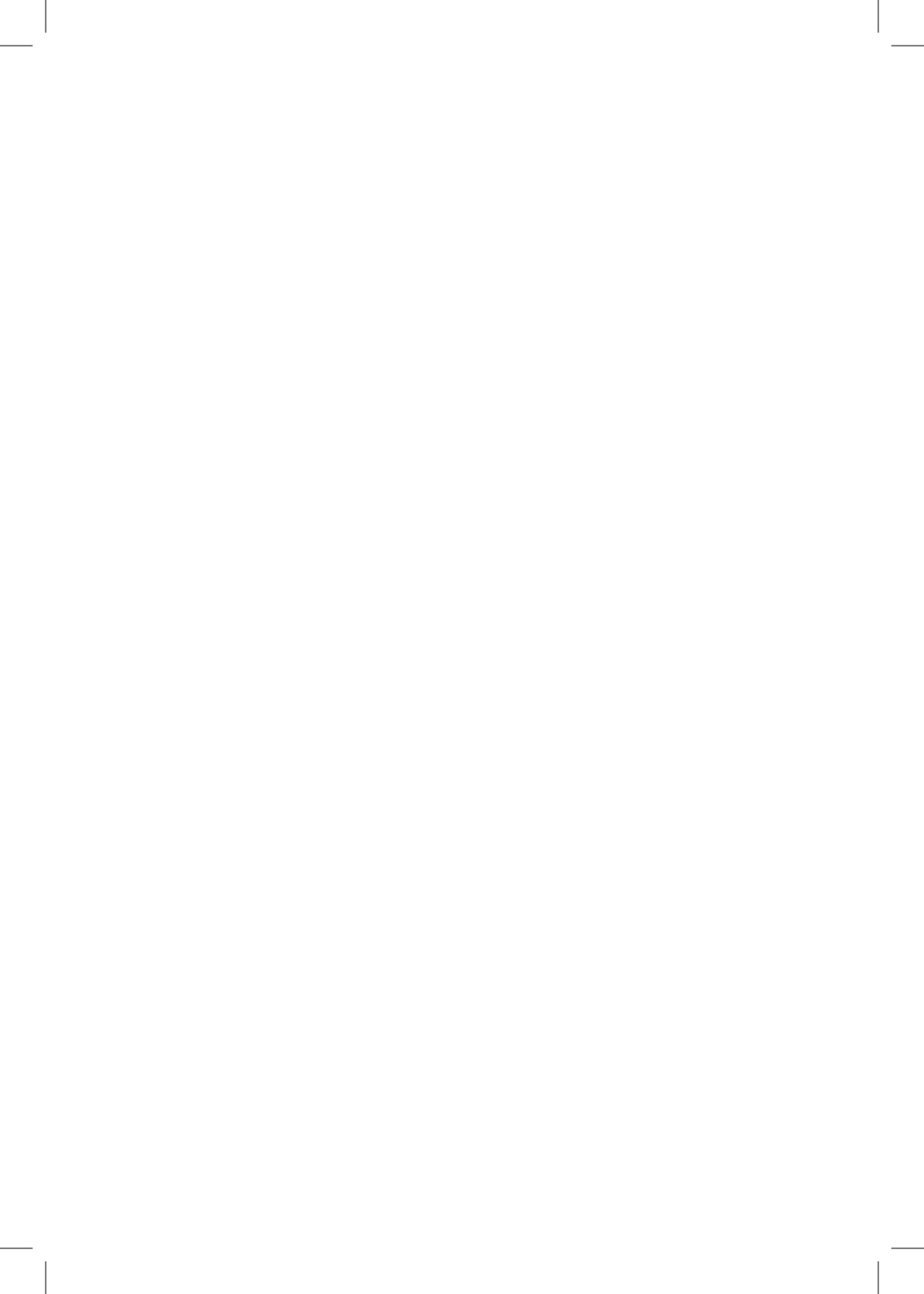
I. BİRİNCİ BÖLÜM	13
1. İskambil Oyuncuları	13
2. Mavi Örtü	17
3. Klavsen	24
4. Pencereleler	26
II. YEŞİL ÖRTÜ	35
1. Mavi Gece	35
2. Yeşil Örtü	36
3. Dinant Şehri	42
4. Büyük Tehlike Atlatan Alman Kadın	47
5. Masalsı Ümitsizlikler	55
6. Uzaklık	60
III. MÜZİSYENLERİN HAYATLARI	63
1. Karılan iskambil kâğıtları	63
2. Kuşlar	67
3. Virtüözler	72
4. Müzisyenler	74
5. Müzik ve Ölü	78
6. Lavtaların Kayboluşu	80
7. Madam Blanc-Rocher ve Rüyalari	84
8. Sibylle'in Genç Aşkı	87
IV. EZGİ	90
1. Cehennemler	90
2. Froberger'in Ağabeyinin Öyküsü	93

3. Çocuk Marie Aidelle'in Öyküsü	94
4. Héricourt'un Yalağı	97
5. Cantio Assoluta	99
6. Din Savaşları	101
7. İskambil Kâğıtlarındaki Yüzler	104
V. AŞK	107
1. Aşkın İlk Zamanları	107
2. Thully'n Barınak'ta	110
3. Dinsiz	112
4. Tuorba	115
VI. MARMARA DENİZİ	121
1. İskambil Eli	121
2. Dağlar	125
3. Hanovre'un Yaşamı	126
4. Tanrı Herkül'ün Ölümü Üzerine	138
5. Froberger'in Öğrencileri	139
VII. ORMAN	144
1. Sınır	144
2. Labirent	147
3. Ormanın Sınırındaki Oduncu	149
4. Karga	152
5. Tay	154
6. Kara El	158
7. Josèphe'in İntiharı	160
VIII. NEHİR AĞZI	164
1. Gemiler	164
2. Dalışlar	168

3. Piskoposun Bahçesinde	169
4. Verneuil'de	170
5. Stockholm'de	171
6. Antwerp'te	171
7. Namur'de	172
8. Oostende'de	172
9. Kostantiniyye'de	174
IX. FIRTINA	177
1. Baltık	177
2. Aştan Kalanlar	182
3. Thullyn'den Kesitler (1)	184
4. Thullyn, Ilsted'in Evinde	188
5. Thullyn İlk Gençliğinde	190
6. Breestraat'daki Sint Anthonis Kilisesi	193
7. From the window	197
8. Hatten'in Eseri	199
X. BUZ KÜTLELERİ	202
1. Hattenden Kesitler (1)	202
2. Son Kırılma	203
3. John Blow	204
4. Cehennemi Çevreleyen Dalgalar	206
5. Kızıl Yapraklar	207
6. Buz Kütleleri	208
XI. KÜÇÜK KOY	209
1. Kayık	209
2. Ezgilerin Sessizliği	214
3. Marie'nin Doğurması	215
4. Mösyö de Sainte Colombe'un Son Sözleri	218

5. Arkadya	220
6. Rede van Antwerpen	222
7. Berchem'in Eski Oyun Kartları	224
8. İhtiyar Rhuys	225
9. Abraham'ın Hazinesi	229
XII. SESSİZLİK	231
1. Paskalya	231
2. Delilikler Üzerine	234
3. Hattenden Kesitler (2)	235
4. Ayrılış	236
5. Thullyn'den Kesitler (2)	238
6. Dürülmüş Mektup	241
7. Hattenden Kesitler (3)	243
8. Yağmur	244
9. Thullyn'inden Kesitler (3)	245
10. Tuhaf Gelgit Bölgeleri	247
XIII. DAĞ YOLU	250
1. Azulejolar	250
2. Bern Kantonu Müzik Topluluğu	252
3. Ballet de la Nuit	255
4. Dağ	259
5. İmparatorluğun Şövalyeleri	262
6. Barok Müzik	264
XIV. DALGAKIRAN	267
1. Kâğıtlar ve Saltanatlar	267
2. Gece	268
3. Dingin Çalkantı	270
4. Haas'ın Trompetinin Amblemi	272

5. Kağınının Gıcırdayan Tekerlekleri	274
6. Gözlerdeki Yorgunluk	275
7. Aşktan Doğan Endişe	279
8. Fa Minör	279
9. Ölümsüz Kartlar	281
10. Viola Da Gambaların Kayboluşu	282
11. Son İmge	285
12. Fısıltı	286

I

BİRİNCİ BÖLÜM

1. İskambil Oyuncuları

Şamdanların uzun alevlerinde kızıla ya da sarıya çalan üç adam, üç peruk, üç burun, altı dudak, otuz küçük parmak. Bu oyuncular oynuyor gibi durmuyorlar. Düşüncelere dalmış gibiler. En azından, parmaklarının ucunda tuttıkları kartları sessizlik içinde dikkatle inceliyorlar. Bedenlerinin geri kalanı karanlığa gömülmüş. Ne tuhaf. Göbekleri artık görünmüyor. Bacaklarının hiçbir kısmını göremiyoruz. Sadece bir kez, bir makosenin tokası karanlıkta beliriyor. Biraz uzakta, kenarda, sırtını şömineye dönmüş bir kadın oturuyor. Karaltısı, tuvaldeki karakterlerden bile daha küçük. Çok güzel bir kadın. Elinde, etamin kumaş gerilmiş kasnak var ama elindekine bakmıyor. Boş bakıyor. Kadının yanında, bir sehpanın üzerinde bir resmi gösteren açık bir kitap var. Kadın, kitaba doğru eğildiğinde farkında olmadan işlediği kanaviçeyi yere doğru çeviriyor. Kasnağın üzerinde, nakış iğnesinin dizini delip ipliği işlediği, çıplak bir adam silueti seçiliyor.

Gecenin içinde, nota sehparına asılı don yağından mumların zayıf ışığında aydınlanan dört adam, dört peruk, dört burun, sekiz

dudak, kırk parmak, kısa kesilmiş tırnaklar. Müzisyenler, gözlerinin önündeki karanlıkta akıp giden şu dalgalı, uzun beyaz silindirleri çağırıyor gibi durmuyorlar. Daha çok okuyormuş gibi hissettiriyorlar ya da çok, çok uzaklara gitmişler gibi. Veya tempo tutuyorlar sayıyorlar. Belki de sadece, çalmaya başlamadan önce kendi bölümlerini içlerinden mırıldanıyorlar. Yaylı ve görkemliler. Büyük bir küme oluşturmuş parmaklarında tuttıkları hiçbir şey yok. Gözleri parlıyor. Müzik aletlerini görmüyoruz. Kuşkusuz, bir teorbo veya bir lavta ya da bir klavsen yahut bir viola da gamba kendilerine eşlik etmeksizin şarkılarını tekrarlamaya hazırlanıyorlar. Biraz uzakta, arkada, bir köşede büyük, boş bir koltuk var.

Saat çok geç oldu. Thully'nin elinde bir lamba var. Odanın kapısını kapatıyor. Sol eliyle hâlâ nemli porselenin kulpunu tutuyor. Arından kulpu bırakıp doğrudan pencereye gidiyor. Sol eliyle perdeyi açarken, içeri girdiği kapının iyice kapanıp kapanmadığına emin olmak için endişeyle arkasına dönüyor. Kadının gülümsediği, perdelerin gölgesinde gizlenmiş bir adam var. Kadın, elindeki lambayı odadaki en uzak noktaya, tuvalet masanın üzerine koymaya gidiyor. İbriği alıyor. Su döküyor. Burnunu, alnını, yüzünü yıkıyor. Göz kapaklarını siliyor. Yanakları tazeleniyor. Tekrar perdenin yanına geliyor. Geceye bakan adamın bedeni, kadın perdeyi açarken ona yaklaşmıyor. Hiç kıpırdamıyor. Adamın yukarısında, ağaçların üzerinde Ay var. Adam ağlıyor. Bunun üzerine kadın, perde üzerlerine insan diye bırakıyor. Adamın gömleğinin bağcıklarını çözmek için elini uzatıyor. Parmaklarını çıplak bağına kaydırıyor. Elinin altındaki göğsünün hıçkırıklarla kasıldığını hissediyor. Kadının, avucunda hissettiği hıçkırıklar, görünmez kurşunlar gibi adamın tenine tenine patlıyor.

1650’li yıllarda, Oostende’den Margatée, Thullyn ile Hatten birbirlerini seviyorlardı.

Denize ulaşmak için dalgakıran boyunca yürüyorlardı. Ahşap iskele boyunca yan yana demirlemiş teknelere hayranlıkla bakıyorlardı.

Valonya mavnası, Arap filikası, Çin yelkenlisi.

Tialque türü bir tekne ile onun tuhaf dümeni. Burunları Vikinglerin *drakkar* denen gemilerinin aynısı, Venedik tarzı gondollar. Oostende tipi ağır bir şalupa.

“Pek üzülüyorum. Bir kadına âşık oldum,” dedi bir gün Hanovre.

“Bu kadın sizi üzecek ne yaptı?” diye sordu Abraham.

“Hiçbir şey.”

“Sizi kaygılandıran bu durumu ona da söylediniz mi?”

“Hayır.”

“Neden?”

“Kadınları sevmem,” dedi Hanovre. “O halde beni kendine çeken bu yüzü hafızamdan nasıl sileceğim? Bana doğru çevrilmiş ve onları her keşfedişimde özü bana epey umulmadık gelen şu göğüsleri nasıl itmeli? Ruhumun derinliklerine işleyen şu kadının yüz hatlarını nasıl koparıp atmalı?”

“Kadınlardan neden böylesine iğreniyorsunuz?”

“Onları gördüğümde içimde bir şeyler açığa çıkıyor gibi. O kadar eski ki. Onların yanındayken korkuyorum. Beni endişelendiriyorlar. Onların peltensi, yapışık, tuhaf bedenleri beni tiksindiriyor. Bu yüzden üzülüyorum.”

“Peki korktuğunuz nedir?”

“Çekip gitmeleri. Sürekli olarak gittiklerinden bunu yinelerler diye korkuyorum. Onların aşkı yüzünden ölmekten korkuyorum. Aşk dedikleri şeyden hiçbir şey anlamıyorum.”